

foretaget ved vurderinger i henhold til vurderingslovens § 4 af selvstændigt vurderede ejendomme (begærede omvurderinger uden for de almindelige vurderinger og årsomvurderinger).

Ifølge § 3, stk. 2 og stk. 4, gælder tilsvarende regler, hvor en ejendom er omvurderet ved de nævnte vurderinger, fordi der er *fraskilt et areal* fra den.

For ejendomme, der er omvurderet ved de nævnte vurderinger i anledning af, at der til ejendommen *er lagt et areal*, foretages beregningen af grundskyld til staten og kommunerne og grundstigningsskyld ifølge § 3, stk. 3 og stk. 4, ikke på grundlag af den nye grundværdi for den samlede ejendom, men på grundlag af den oprindelige ejendoms hidtidige vurdering med tillæg af det beløb, hvormed det tillagte areal indgår i grundværdien ved omvurderingen.

I det oprindelige lovforslag omfattede § 3 ikke årsomvurderinger i anledning af salg (vurderingslovens § 2, stk. 2, nr. 12), men disse omvurderinger omhandlede i § 4, som bestemte, at grundskatterne af disse ejendomme under visse betingelser skulle svares efter den hidtidige ansættelse. Det krævedes i almindelighed, at ejendommens areal ikke oversteg 1400 m², og at den udelukkende eller i alt overvejende omfang brugtes til helårsbeboelse og højst indeholdt 2 lejligheder, hvoraf en beboedes af ejeren selv. Bestemmelsen omfattede de fleste 1 og 2 familieshuse, og hvis arealet var større end 1400 m², var der mulighed for dispensation, hvis der ikke kunne udstykkes en selvstændig parcel fra ejendommen. Denne paragraf udgik imidlertid under behandlingen i folketinget, så at omvurderinger i anledning af salg skulle behandles efter reglerne i § 3 på samme måde som andre ansættelser af „hele ejendomme“. Tillige undergik § 3 forskellige redaktionelle ændringer, bl. a. således at det fastslås, at det ikke som forudsat i den oprindelige affattelse er påkrævet, at grundskylden og grundstigningsskylden svares på grundlag af samme vurdering, men disse skatter skal hver for sig beregnes på grundlag af den vurdering, der giver det for ejeren gunstigste resultat.

Lovens § 4, der indsattes under behandlingen i folketinget i stedet for den udgåede paragraf om omvurderinger i anledning af salg, bestemmer, at *grundstigningsskylden* for „nye ejendomme“ og „restejendomme“ ved alle de *udstykningsvurderinger*, der får skattemæssig virkning første gang for skatteåret 1965-66 (altså normalt udstykningsvurderinger, der er foretaget efter 1. september 1963 og til og med 1. september 1964), føres tilbage til niveauet ved 12. alm. vurdering. Bestemmelsen har